A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített hetedik tanács)

2022. február 23.*

„Szerződésen kívüli felelősség – Verseny – A kiscsomagok EGT-n belüli nemzetközi expressz kézbesítési szolgáltatásainak piacai – Összefonódás – Az összefonódást a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat – A határozatnak a Törvényszék ítéletével való megsemmisítése – Más iratokra való általános hivatkozás – Harmadik személy által más ügyben felhozott jogalapok vagy kifogások – A válaszban előterjesztett bizonyítékok – A késedelem igazolásának hiánya – Elfogadhatatlanság – Magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály kellően súlyos megsértése”

A T-540/18. sz. ügyben,

az **ASL Aviation Holdings DAC** (székhelye: Swords [Írország]),

az **ASL Airlines (Ireland) Ltd** (székhelye: Swords)

(képviselik őket: N. Travers SC, H. Kelly, K. McKenna és R. Scanlan solicitors)

felpereseknek

az **Európai Bizottság** (képviselik: N. Khan, P. Berghe, M. Farley és R. Leupold Henning, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az összefonódást a belső piaccal és az EGT-Megállapodás működésével összeegyeztethetetlennek nyilvánító, 2013. január 30-i C(2013) 431 bizottsági határozat (COMP/M.6570 – UPS/TNT Express ügy) jogellenessége miatt a felpereseket állítólag ért kár megtérítése iránt az EUMSZ 268. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített hetedik tanács),

tagjai: S. Papasavvas elnök, R. da Silva Passos, I. Reine, L. Truchot és M. Sampol Pucurull (előadó) bírák,

hivatalvezető: E. Artemiou tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2020. október 29-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2012. április 26-án a TNT Express NV (a továbbiakban: TNT) a United Parcel Service, Inc.-vel (a továbbiakban: UPS) való tervezett összefonódására tekintettel tárgyalásokat kezdett az ASL Aviation Holdings DAC-val, korábban ASL Aviation Group Ltd, és az ASL Airlines (Ireland) Ltd-vel, korábban Air Contractors Ireland Ltd, annak érdekében, hogy ez utóbbiakra (a továbbiakban együtt: ASL vagy felperesek) átruházza a légi fuvarozási tevékenységeit. E tárgyalások indoka az volt, hogy a Közösségben a légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályokról szóló, 2008. szeptember 24-i 1008/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2008. L 293., 3. o.) 4. cikkének f) pontja értelmében harmadik országok olyan jogalanyai, mint a UPS, nem működtethetnek légi járatokat az Európai Unióban.

2 2012. június 26-án az Európai Bizottság a 2004. április 7-i 802/2004/EK bizottsági rendelettel (HL 2004. L 133., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 88. o.) végrehajtott, a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (HL 2004. L 24., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 40. o.) 4. cikke alapján egy összefonódás előzetes bejelentéséről szóló értesítést (COMP/M.6570 – UPS/TNT Express ügy) (HL 2012. C 186., 9. o.) tett közzé.

3 2012. november 15-én a felperesek a TNT-vel két megállapodást (a továbbiakban együtt: 2012. évi megállapodások) kötöttek:

– a „UPS-SPA” elnevezésű felvásárlási megállapodást (a továbbiakban: UPS-SPA megállapodás), amely szerint a UPS és a TNT közötti összefonódás megvalósulását követően az ASL felvásárolja a TNT Airways SA/NV és a Pan Air Lineas Aereas SA 100%-át;

– a „UPS-ATSA” elnevezésű szolgáltatási megállapodást, amely szerint mind a UPS és a TNT közötti összefonódás, mind pedig a UPS-SPA megállapodás megvalósulását követően az ASL öt éven keresztül légi fuvarozási szolgáltatásokat nyújt a UPS és harmadik személyek számára a TNT Airwaysnek az ASL által a UPS-SPA megállapodás alapján megszerzett légi eszközei révén.

4 A 2012. évi megállapodások hatálybalépésének időpontját 2013. február 1-jében határozták meg, azzal a feltétellel, hogy a Bizottság a UPS és a TNT közötti összefonódást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítja.

5 2012. november 16-án a UPS tájékoztatta a Bizottságot a 2012. évi megállapodások megkötéséről.

6 2013. január 11-én a Bizottság arról tájékoztatta a UPS-t, hogy meg fogja tiltani a közte és a TNT között tervezett összefonódást.

7 2013. január 14-én a UPS e tájékoztatást sajtóközleményben tette közzé.

8 2013. január 30-án a Bizottság elfogadta az összefonódást a belső piaccal és az EGT-Megállapodás működésével összeegyeztethetetlennek nyilvánító C(2013) 431 határozatot (COMP/M.6570 – UPS/TNT Express ügy) (a továbbiakban: vitatott határozat). A Bizottság megállapította, hogy a UPS és a TNT közötti összefonódás a szóban forgó szolgáltatások piacain a hatékony verseny

jelentős akadályozását eredményezné tizenöt tagállamban, azaz Bulgáriában, a Cseh Köztársaságban, Dániában, Észtországban, Lettországban, Litvániában, Magyarországon, Máltán, Hollandiában, Lengyelországban, Romániában, Szlovéniában, Szlovákiában, Finnországban és Svédországban.

9 Ugyanezen a napon közzétett sajtóközleményében a UPS bejelentette, hogy a tervezett összefonódástól eláll.

10 2013. április 5-én a UPS a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet nyújtott be a Törvényszékhez, amelyet a T-194/13 számon vettek nyilvántartásba.

11 2015. május 12-én a Bizottság közzétette a vitatott határozat nem bizalmas változatát.

12 2015. július 4-én a Bizottság egy összefonódás előzetes bejelentéséről szóló értesítést (M.7630 – FedEx/TNT Express ügy) (HL 2015. C 220., 15. o.) tett közzé, amely összefonódás keretében a FedEx Corp. fel kívánta vásárolni a TNT-t.

13 2016. január 8-án a Bizottság a FedEx és a TNT közötti összefonódás vonatkozásában elfogadta az összefonódást a belső piaccal és az EGT-Megállapodás működésével összeegyeztethetőnek nyilvánító határozatot (M.7630 – FedEx/TNT Express ügy), amelynek összefoglalóját az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétették (HL 2016. C 450., 12. o.).

14 2016. február 5-én a FedEx és a felperesek megállapodást kötöttek a TNT légi eszközeinek ez utóbbiak általi felvásárlására vonatkozóan, valamint megállapodást kötöttek arról, hogy utóbbiak a FedEx részére légi fuvarozási szolgáltatásokat nyújtanak.

15 A Törvényszék a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítéletében (T-194/13, EU:T:2017:144) megsemmisítette a vitatott határozatot.

16 2017. május 16-án a Bizottság fellebbezést nyújtott be a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélettel (T-194/13, EU:T:2017:144) szemben, amelyet a Bíróság a 2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítéletben (C-265/17 P, EU:C:2019:23) elutasított.

Az eljárás és a felek kérelmei

17 A Törvényszék Hivatalához 2018. augusztus 11-én benyújtott keresetlevelükkel a felperesek előterjesztették a jelen keresetet.

18 Mivel a Törvényszék összetételét a 2019. október 17-i határozattal módosították, a Törvényszék elnöke a Törvényszék eljárási szabályzata 27. cikkének (3) bekezdése alapján az ügyet a hetedik tanácsba beosztott új előadó bírónak osztotta ki.

19 A hetedik tanács javaslatára a Törvényszék az eljárási szabályzat 28. cikke alapján úgy határozott, hogy az ügyet kibővített ítélkező testület elé utalja.

20 Az előadó bíró javaslatára a Törvényszék (kibővített hetedik tanács) úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát, és az eljárási szabályzat 89. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében írásban kérdéseket intézett a felekhez. A felek e kérdésekre az előírt határidőn belül válaszoltak.

21 A tárgyaláson a felperesek kijelentették, hogy kártérítési követelésük összegét a kereset benyújtását követően felmerült tények miatt csökkentik, amit a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítettek.

22 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

– állapítsa meg, hogy a Bizottság a vitatott határozat jogellenessége miatt az EUMSZ 268. cikk és az EUMSZ 340. cikk második bekezdése alapján köteles az őket ért károkért 93 881 731 euró vagy a Törvényszék által megfelelőnek ítélet bármely más összegű kártérítés megfizetésére;

– kötelezze a Bizottságot arra, hogy a 93 881 731 euró összeg vagy a Törvényszék által megfelelőnek ítélt bármely más összeg után a jelen keresetről hozott ítélet kihirdetésének napjától a kártérítés teljes kifizetéséig tartó időszak vonatkozásában fizessen késedelmi kamatot, amelynek mértéke az Európai Központi Bank (EKB) által az irányadó refinanszírozási műveletekre megállapított kamat két százalékponttal növelt értéke;

– kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

23 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– kötelezze a felpereseket a költségek viselésére.

A jogkérdésről

24 A felperesek az abból eredő elmaradt haszon megtérítését kérik, hogy a TNT-vel kötött 2012. évi megállapodásokat nem hajthatták végre a vitatott határozat miatt, amely a UPS és a TNT közötti összefonódást a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította.

25 E kérelem alátámasztása érdekében a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság kellően súlyosan megsértette alapvető jogaikat és a UPS alapvető jogait (első és második jogalap), valamint arra, hogy a Bizottság súlyos és nyilvánvaló hibákat követett el a UPS és a TNT közötti összefonódás értékelése során (harmadik jogalap), ezt követően arra hivatkoznak, hogy e jogsértések közvetlenül kárt okoztak nekik (negyedik jogalap), majd pedig értékelik a kárt (ötödik jogalap).

26 A Bizottság ezzel szemben azt állítja, hogy a kereset részben elévült, részben elfogadhatatlan, és mindenesetre megalapozatlan.

Előzetes észrevételek

27 Az EUMSZ 340. cikk második bekezdése értelmében szerződésen kívüli felelősség esetén az Unió a tagállamok jogában közös általános elveknek megfelelően megtéríti az intézményei vagy alkalmazottai által feladataik teljesítése során okozott károkat.

28 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapításához három feltétel együttes teljesülése szükséges, nevezetesen, hogy a megsértett jogszabály célja, hogy a magánszemélyek számára jogokat keletkeztessen, és a jogsértés kellően súlyos, továbbá a kár tényleges bekövetkezése megállapítást nyer, és végül közvetlen okozati összefüggés áll fenn a jogi aktus kibocsátóját terhelő kötelezettség megsértése és a sérelmet szenvedett személyeket ért kár között (2018. december 13-i Európai Unió kontra Kendrion ítélet, C-150/17 P, EU:C:2018:1014, 117. pont; lásd továbbá ebben az értelemben: 2000. július 4-i Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ítélet, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 39–42. pont). E feltételek együttes jellege azzal jár, hogy amennyiben azok közül valamelyik nem teljesül, az Unió szerződésen kívüli felelősségét nem lehet megállapítani (lásd ebben az értelemben: 1999. szeptember 9-i Lucaccioni kontra Bizottság ítélet, C-257/98 P, EU:C:1999:402, 63. és 64. pont; 2000. június 15-i Dorsch Consult kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-237/98 P, EU:C:2000:321, 54. pont).

29 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felperesek által előadott, az alapvető jogaiknak és a UPS alapvető jogainak a Bizottság általi súlyos megsértésére, valamint a UPS és a TNT közötti összefonódás Bizottság általi értékelése során elkövetett súlyos és nyilvánvaló hibákra alapított érvelés az Unió szerződésen kívüli felelőssége megállapításának első feltételére vonatkozik, míg az arra alapított érvelés, hogy e jogsértések közvetlenül kárt okoztak nekik, valamint a kár értékelésére vonatkozó érvelés a harmadik, illetve a második feltételre vonatkozik.

30 Az első feltétel vizsgálata előtt meg kell határozni a jelen kártérítési kereset és a T-834/17. sz. ügyben benyújtott kereset közötti összefüggést.

31 A felperesek azt állítják, hogy a 2012. évi megállapodások végrehajtásától a vitatott határozat miatt tekintettek el, amelyben a Bizottság kifogásolta a UPS és a TNT közötti összefonódást. Mivel e határozatot a Törvényszék a UPS védelemhez való jogának megsértése miatt megsemmisítette, a felperesek úgy vélik, hogy a vitatott határozat jogellenes elfogadása a közvetlen oka annak, hogy nem tudták végrehajtani a UPS és a TNT közötti összefonódás megvalósításához elengedhetetlen 2012. évi megállapodásokat. A felperesek előadják, hogy e jogellenes határozat révén megfosztották őket attól a haszontól, amelyet e megállapodásoktól vártak, vagy legalábbis annak esélyétől, hogy azokból ilyen hasznot húzhassanak. A felperesek ily módon az álláspontjuk szerint elmaradt hasznuk megtérítését kérik.

32 A felperesek lényegében két jogellenességre – mint az Unió szerződésen kívüli felelősségét megalapozó okokra – hivatkoznak. Az első a UPS alapvető jogainak, különösen pedig a védelemhez való jogának abból eredő megsértésén alapul, hogy a Bizottság nem közölte az összefonódás árakra gyakorolt hatásainak elemzése érdekében a vitatott határozatban használt ökonometriai modellt. E jogellenességet a Törvényszék a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítéletben (T-194/13, EU:T:2017:144) megállapította. A második állítólagos jogellenesség a UPS és a TNT közötti összefonódás vizsgálata során elkövetett – a UPS által a T-834/17. sz. ügyben benyújtott kártérítési keresetében hivatkozott – mérlegelési hibákban rejlik. E hibák az összefonódás árakra gyakorolt hatásainak, a hatékonyságjavulásnak, valamint a FedEx helyzetének elemzésére vonatkoznak.

33 A felperesek így azt állítják, hogy a UPS védelemhez való jogának a Törvényszék által a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítéletben (T-194/13, EU:T:2017:144) megállapított megsértése, valamint a UPS által a T-834/17. sz. ügyben benyújtott kártérítési keresetének alátámasztása érdekében hivatkozott mérlegelési hibák bizonyítják, hogy a Bizottság kellően súlyos jogsértéseket követett el. E tekintetben a jelen kártérítési kereset és a UPS T-834/17. sz. ügyben benyújtott kártérítési keresete közötti szoros összefüggésre hivatkoznak, és kifejtik, hogy csak nagyon korlátozott mértékben tudtak hozzáférni a Bizottság értékeléseihez, mivel a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet (T-194/13, EU:T:2017:144) alapjául szolgáló ügyben nem avatkoztak be az eljárásba a UPS megsemmisítés iránti keresetének támogatása érdekében. A tárgyaláson a felperesek kijelentették, hogy elismerik, hogy keresetük a T-834/17. sz. ügyben benyújtott keresettel szorosan összefügg.

34 Ezen előzetes észrevételek fényében kell megvizsgálni a vitatott határozatot jellemző állítólagos, a kereset első három jogalapjában kifejtett kellően súlyos jogsértéseket.

Az Unió szerződésen kívüli felelőssége megállapításának első feltételéről

35 A magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály kellően súlyos megsértése akkor állapítható meg, ha együtt jár a mérlegelési jogkörre vonatkozóan előírt korlátoknak az érintett intézmény általi nyilvánvaló és jelentős mértékű megsértésével, és e vonatkozásban figyelembe kell venni többek között a megoldandó helyzetek összetettségét, a megsértett szabály egyértelműségének és pontosságának fokát, valamint a megsértett szabály által az uniós intézmény részére biztosított mérlegelési mozgástér terjedelmét (2007. április 19-i Holcim (Deutschland) kontra Bizottság ítélet, C-282/05 P, EU:C:2007:226, 50. pont; 2017. május 30-i Safa Nicu Sepahan kontra Tanács ítélet, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 30. pont).

36 Valamely uniós jogszabály kellően súlyos megsértésének követelménye abból a szükségszerűségből ered, hogy mérlegelni kell egymással szemben egyrészt a magánszemélyek számára az intézmények jogellenes cselekményeivel szemben biztosított védelmet, másrészt pedig azt a mozgásteret, amelyet az intézmények számára el kell ismerni ahhoz, hogy ne bénuljon meg a működésük (2019. szeptember 10-i HTTS kontra Tanács ítélet, C-123/18 P, EU:C:2019:694, 34. pont).

37 E mérlegelés annál is inkább fontos, mivel a Bizottság kötelessége az uniós versenypolitika meghatározása és végrehajtása, és e tekintetben diszkrecionális jogkörrel rendelkezik (2009. április 23-i AEPI kontra Bizottság ítélet, C-425/07 P, EU:C:2009:253, 31. pont).

38 Igaz, hogy az Unió felelősségének megállapításának oly módon történő megkönnyítése, hogy az uniós jog kellően súlyos megsértésének fogalmát kiterjesztenénk a jogi kötelezettségek minden olyan megsértésére, amely – bármilyen sajnálatos is – többek között azon objektív kényszerekkel magyarázható, amelyek a Bizottságot terhelik, veszélyeztetné, sőt meg is akadályozhatná ezen intézménynek az összefonódások ellenőrzése területén való fellépését. Ugyanakkor biztosítani kell a kártérítéshez való jogot azon személyek számára, akiket a Bizottság magatartásából eredően kár ért, amennyiben e magatartás olyan cselekmény formáját ölti, amely – objektív igazolás és magyarázat nélkül – a jogszabállyal nyilvánvalóan ellentétes, és súlyosan sérti e személyek érdekeit (lásd ebben az értelemben: 2007. július 11-i Schneider Electric kontra Bizottság ítélet, T-351/03, EU:T:2007:212, 123. és 124. pont; 2008. szeptember 9-i MyTravel kontra Bizottság ítélet, T-212/03, EU:T:2008:315, 42. és 43. pont).

39 Az Unió szerződésen kívüli felelőssége megállapításának ekképpen meghatározott küszöbe azon mozgástér és mérlegelési szabadság védelmét szolgálja, amellyel a Bizottságnak rendelkeznie kell mind a határozatainak célszerűségét, mind az uniós versenyjog vonatkozó rendelkezéseinek értelmezését és alkalmazását illetően, anélkül azonban, hogy a kirívó és nem kimenthető kötelezettségszegések következményeinek terhe harmadik személyekre hárulna (lásd ebben az értelemben: 2007. július 11-i Schneider Electric kontra Bizottság ítélet, T-351/03, EU:T:2007:212, 125. pont).

40 Ebből következően kizárólag olyan szabálytalanság megállapítása alapozhatja meg az Unió szerződésen kívüli felelősségét, amelyet a szokásosan elővigyázatos és gondos igazgatási szerv hasonló körülmények között nem követett volna el (2019. szeptember 10-i HTTS kontra Tanács ítélet, C-123/18, EU:T:2010:694, 43. pont).

A UPS és a felperesek alapvető jogainak állítólag kellően súlyos megsértéséről

41 A felperesek azt állítják, hogy a UPS védelemhez való jogának a Törvényszék által a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítéletben (T-194/13, EU:T:2017:144) megállapított megsértése olyan kellően súlyos jogsértésnek minősül, amely megalapozhatja az Unió szerződésen kívüli felelősségét, amit a Bizottság vitat.

42 Igaz, hogy megállapítást nyert, hogy a Bizottság megsértette a UPS védelemhez való jogát azáltal, hogy nem közölte vele az ökonometriai modelljének végleges változatát, ami a vitatott határozat teljes egészében való megsemmisítését vonta maga után (2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet, T-194/13, EU:T:2017:144, 221. és 222. pont).

43 Emlékeztetni kell azonban arra, hogy a Törvényszék állandó ítélkezési gyakorlata szerint szükséges, hogy a kártérítési kereset alátámasztása érdekében hivatkozott szabály által nyújtott védelem az arra hivatkozó személy vonatkozásában érvényesüljön, tehát az, hogy ez a személy azon személyek körébe tartozzon, akik számára a szóban forgó szabály jogokat keletkeztet. Nem fogadható el kártérítési jogalapként az olyan jogszabály, amely a magánszemélyt az általa hivatkozott jogellenességgel szemben nem védi, hanem más magánszemélyt részesít védelemben (2007. szeptember 12-i Nikolaou kontra Bizottság ítélet, T-259/03, nem tették közzé, EU:T:2007:254, 44. pont; 2018. december 14-i East West Consulting kontra Bizottság ítélet, T-298/16, EU:T:2018:967, 142. pont; 2019. május 23-i Steinhoff és társai kontra EKB ítélet, T-107/17, EU:T:2019:353, 77. pont).

44 Márpedig a jelen ügyben a felperesek a kártérítési kérelmük jogalapjaként a UPS eljárási jogainak megsértésére hivatkoznak, ami a fenti 43. pontban felidézett elemekre tekintettel nem fogadható el.

45 A felperesek ugyanakkor azt állítják, hogy a Bizottság azáltal, hogy a UPS-szel szemben jogellenesen járt el, közvetlenül megsértette a felperesek alapvető jogait is, különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 16., 17. és 41. cikkéből eredő jogaikat.

46 Nem vitatott azonban, hogy a felperesek nem vettek részt a UPS és a TNT közötti összefonódás ellenőrzésére irányuló eljárásban, jóllehet a 139/2004 rendelet 18. cikkének (4) bekezdése, valamint a 802/2004 rendelet 11. cikkének b) és c) pontja lehetővé tette számukra, hogy ezen eljárás során meghallgassák őket. A Törvényszék által ezzel kapcsolatban a tárgyaláson feltett kérdésekre válaszolva a felperesek megerősítették, hogy nem vettek részt az eljárásban, noha lehetőségük lett volna arra, hogy azt ily módon megtegyék. E körülmények között a felperesek

nem hivatkozhatnak megalapozottan arra, hogy a Bizottság megsértette eljárási jogaikat, ideértve a Charta 41. cikkében említetteket is, egy olyan eljárás során, amelyben – saját döntésüknek megfelelően – nem vettek részt.

47 Mindenesetre rá kell mutatni arra is, hogy a Bizottságot a Charta 41. cikke alapján terhelő gondossági kötelezettség magában foglalja, hogy az adminisztrációnak körültekintően és elővigyázatosan kell eljárnia, mindazonáltal az adminisztrációnak nem feladata, hogy elhárítson minden olyan kárt, amely a gazdasági szereplők számára a rendes gazdasági kockázatok megvalósulásából származik (2008. december 16-i Masdar (UK) kontra Bizottság ítélet, C-47/07 P, EU:C:2008:726, 93. pont). Márpedig annak a kockázata, hogy valamely összefonódás nem nyeri el a Bizottság előzetes jóváhagyását, minden összefonódás-ellenőrzési eljárásban benne rejlik (lásd ebben az értelemben: 2009. július 16-i Bizottság kontra Schneider Electric ítélet, C-440/07 P, EU:C:2009:459, 203. pont). E körülmények között a felperesek tehát nem hivatkozhatnak arra, hogy a Bizottság velük szemben nem járt el gondosan.

48 A Charta 16. és 17. cikkében rögzített vállalkozási szabadság és tulajdonhoz való jog állítólagos megsértését illetően elegendő megállapítani, hogy a felperesek e jogellenességi ok puszta kijelentésére szorítkoztak, anélkül hogy azt bármilyen jogi érvvel alátámasztották volna. Az összefonódások ellenőrzésének a 139/2004 rendeletből eredő rendszere érvényességének megkérdőjelezésére irányuló bármiféle érvelés hiányában emlékeztetni kell arra, hogy – amint a fenti 47. pontban kiemelésre került – a belső piaccal való összeegyeztethetetlenséget megállapító határozat kockázata minden összefonódás-ellenőrzési eljárásban benne rejlik.

49 E tényezőkre tekintettel a felperesek és a UPS alapvető jogainak a Bizottság általi kellően súlyos megsértésére alapított érvelés nem megalapozott, következésképpen azt el kell utasítani.

A UPS és a TNT közötti összefonódás értékelése során elkövetett súlyos és nyilvánvaló hibák állítólagos fennállásáról

50 Ezen érvelés alátámasztása érdekében a felperesek – a UPS által a T-834/17. sz. ügyben előadott érvekre és kérelmekre hivatkozva – azt állítják, hogy a vitatott határozat súlyos és nyilvánvaló mérlegelési hibákat tartalmazott, amelyek hiányában a 2012. évi megállapodásokat végre lehetett volna hajtani. Másodlagosan előadják, hogy a Bizottság azáltal, hogy megtiltotta a bejelentett összefonódást, és így megakadályozta őket az említett megállapodások végrehajtásában, megsértette a Charta 16. és 17. cikkét.

51 Először is meg kell vizsgálni, hogy a jelen érvelés elfogadható-e, figyelemmel egyrészt arra, hogy a felperesek a UPS beadványaira utalnak, másrészt pedig arra, hogy úgy tűnik, ezen érvelést csak a válasz mellékleteként benyújtott szakértői vélemény támasztja alá.

– *A UPS által a T-834/17. sz. ügyben felhozott jogalapokra és érvekre való utalásról*

52 A jelen kártérítési kereset és a UPS által a T-834/17. sz. ügyben benyújtott kártérítési kereset közötti szoros összefüggés miatt a felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék vegye figyelembe a UPS által ebben az ügyben felhozott jogalapokat és ténybeli elemeket. E tekintetben azzal érvelnek, hogy csak nagyon korlátozott mértékben tudtak hozzáférni a Bizottság értékeléseihez, mivel a UPS megsemmisítés iránti keresetének támogatása érdekében nem avatkoztak be.

53 A Bizottság azt kifogásolja, hogy a felperesek nem fejtették ki a megkövetelt egyértelműséggel az ezzel kapcsolatos érvelésüket. A felperesek annak állítására szorítkoztak, hogy a röviden hivatkozott állítólagos jogsértések hiányában a Bizottság a UPS és a TNT közötti összefonódást engedélyezte volna, ami lehetővé tette volna számukra, hogy a 2012. évi megállapodásokból hasznot húzzanak. A Bizottság szerint a felperesek, mivel nem fejtették ki saját jogi elemzésüket, és érvelésük alátámasztása érdekében nem nyújtottak be bizonyítékokat, nem kérhetik azt, hogy a Törvényszék a T-834/17. sz. ügy felperesének észrevételeire hagyatkozzon.

54 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmányának 21. cikke és a Törvényszék eljárási szabályzata 76. cikkének d) pontja értelmében a keresetlevélnek tartalmaznia kell a jogvita tárgyát és a felhozott jogalapok rövid ismertetését.

55 A jogbiztonság és a megfelelő igazságszolgáltatás biztosítása érdekében a felperes által felhozott jogalapok rövid ismertetésének kellően világosnak és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye az alperes részére védekezésének előkészítését, a hatáskörrel rendelkező bíróság számára pedig a keresetről való határozathozatalt (2014. szeptember 11-i MasterCard és társai kontra Bizottság ítélet, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 41. pont).

56 Ennélfogva a keresetlevélben egyértelműen ki kell fejteni azt a jogalapot, amelyre a keresetet alapították, így nem felel meg az eljárási szabályzatban támasztott követelményeknek, ha csak elvontan utalnak rá (lásd: 2014. szeptember 11-i Gold East Paper és Gold Huasheng Paper kontra Tanács ítélet, T-444/11, EU:T:2014:773, 93. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

57 A jelen ügyben a szóban forgó érvelés lényegében a UPS által a T-834/17. sz. ügyben benyújtott keresetlevél olvasatára való utalásban áll.

58 Márpedig a fentebb felidézett, az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontjában foglalt feltétlenül érvényesítendő követelmények megkerülését tenné lehetővé, ha megengednénk a keresetlevélben nem kifejezett módon ismertetett jogalapok elfogadhatóságát azzal az indokolással, hogy valamely harmadik személy a keresetlevélben hivatkozott másik ügyben azokat már felhozta (2005. december 14-i Honeywell kontra Bizottság ítélet, T-209/01, EU:T:2005:455, 64. pont).

59 Hangsúlyozni kell ugyanis, hogy a felek és különösen a felperes személyének azonossága mindkét ügyben lényeges feltétele azon jogalapok elfogadhatóságának, amelyeket állítólagosan egy másik ügy beadványaira való hivatkozással hoztak fel (2005. december 14-i Honeywell kontra Bizottság ítélet, T-209/01, EU:T:2005:455, 67. pont).

60 A felperesek azonban úgy érvelnek, hogy a jelen ügy körülményei eltérnek a 2005. december 14-i Honeywell kontra Bizottság ítélet (T-209/01, EU:T:2005:455) alapjául szolgáló körülményektől, mivel a Honeywell egyértelműen jogalapokra utalt, míg a jelen keresetben a felperesek nem a UPS által felhozott jogalapokra, hanem az ügy releváns körülményeire támaszkodnak.

61 Mindazonáltal elegendő megállapítani, hogy a felperesek állításával ellentétben a keresetlevelük a UPS által a T-834/17. sz. ügyben benyújtott keresetre való általános utalást tartalmaz annak bizonyítása érdekében, hogy a Bizottság több súlyos és nyilvánvaló – a vitatott határozat érvényességére kiható – hibát is elkövetett a UPS és a TNT közötti összefonódás érdemi értékelése során az árkoncentráció elemzését, a hatékonyságjavulás értékelését, a FedEx versenyképességének értékelését, valamint a verseny szorosságának elemzését illetően. Ezen

utalás egybeesik a jogalapok és fontosabb érvek megfogalmazásával, amely a T-834/17. sz. ügyben 2017. december 29-én benyújtott keresetről a Hivatalos Lapban közzétett közleményben (HL 2018. C 72., 41. o.) szerepel.

62 A fentiekből következik, hogy a felperesek által a UPS T-834/17. sz. ügyben benyújtott keresetlevelére tett általános utalás elfogadhatatlan.

63 Egyébiránt, amennyiben a felperesek arra hivatkoznak, hogy a keresetlevél megfogalmazása érdekében csak nagyon korlátozott hozzáférést kaptak a Bizottság értékeléseihez, elegendő arra emlékeztetni, hogy – amint a fenti 46. pontban szerepel – a felperesek nem vettek részt a UPS és a TNT közötti összefonódás ellenőrzésére irányuló eljárásban, noha erre lehetőségük lett volna. Ezenkívül a felperesek elismerik, hogy soha nem kérték, hogy a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet (T-194/13, EU:T:2017:144) alapjául szolgáló ügyben a UPS megsemmisítés iránti kérelmeinek támogatása végett az eljárásba beavatkozhassanak.

– *A Copenhagen Economics jelentésének elfogadhatóságáról*

64 A válasz mellékleteként a felperesek benyújtják a Copenhagen Economics „Assessment of economic analysis of the European Commission in the UPS-TNT case” (a UPS-TNT ügyben a Bizottság gazdasági elemzésének értékelése) című, 2019. július 8-i szakértői jelentését. A Bizottság kifogásolja e jelentés késedelmes benyújtását, és a késedelmet igazolatlannak tartja. A Bizottság azt kéri, hogy ezen iratot mint elfogadhatatlant utasítsák el.

65 A felperesek arra hivatkoznak, hogy e jelentés elfogadható. Az nem minősül új bizonyítéknak, hanem összefoglalja a már a Törvényszék elé terjesztett bizonyítékokat. A jelentés benyújtását az ellenkérelemre való válaszadás és a meghallgatáshoz való joguk biztosításának szükségessége igazolja.

66 Emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 76. cikkének f) pontjával összhangban a keresetlevélnek tartalmazni kell szükség esetén a bizonyítékok és a felajánlott bizonyítékok megjelölését. Az eljárási szabályzat 85. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a bizonyítékokat és a bizonyítékok felajánlását az első beadványváltás keretében kell előterjeszteni. E szabályzat 85. cikkének (2) bekezdése hozzáteszi, hogy a válaszban, illetve a viszonválaszban a felperes és az alperes érveik alátámasztására további bizonyítékokat terjeszthetnek elő vagy ajánlhatnak fel, feltéve hogy a késedelmes előterjesztés vagy felajánlás igazolt.

67 Noha az eljárási szabályzat 85. cikkének (1) bekezdésében foglalt jogvesztő szabály értelmében a feleknek az új bizonyítékok késedelmes előterjesztését vagy felajánlását meg kell indokolniuk, az uniós bíróság jogosult megvizsgálni az ilyen késedelmes előterjesztés vagy felajánlás indokának megalapozottságát, és adott esetben e bizonyítékok tartalmát, továbbá – amennyiben e késedelmes előterjesztés vagy felajánlás nem igazolt a jogilag megkövetelt módon, vagy az nem megalapozott – jogosult azokat elutasítani. A bizonyítékok valamely fél általi késedelmes előterjesztése, illetve felajánlása igazolható többek között azzal, hogy ez a fél korábban nem rendelkezhetett a szóban forgó bizonyítékokkal, illetve akkor, ha az ellenérdekű fél késedelmes bizonyítékfelajánlása miatt a kontradiktórius eljárás elve tiszteletben tartásának biztosítása érdekében indokolt az iratanyagot kiegészíteni (2020. szeptember 16-i BP kontra FRA ítélet, C-669/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:713, 41. pont).

68 A jelen ügyben a felperesek a válaszban azt állítják, hogy többek között annak bizonyítása érdekében nyújtották be a Copenhagen Economics jelentését, hogy a Bizottság megközelítése – mind a végleges ökonometriai modell UPS-szel való közlésének elmaradását illetően, mind pedig azt illetően, hogy e modellt a bejelentett összefonódást megtiltó érdemi döntés során nem lehetett volna alkalmazni – olyan alapvető mértékben eltér a legjobb gyakorlatoktól, valamint a korábbi és későbbi ügyekben alkalmazott saját gyakorlatától, hogy ez a vitatott határozatban alkalmazott megközelítését nyilvánvalóan észszerűtlenné teszi.

69 A válaszból tehát az következik, hogy e jelentés a UPS és a TNT közötti összefonódás Bizottság általi értékelése során elkövetett súlyos és nyilvánvaló hibák fennállására alapított érvelést kívánja alátámasztani, amelynek alátámasztására a felperesek a keresetlevélben nem fejtettek ki semmilyen érvelést azon kívül, hogy általános jelleggel a UPS által a T-834/17. sz. ügyben felhozott jogalapokra és érvekre utaltak, és semmilyen bizonyítékot nem ajánlottak fel. Ebből következik, hogy a felperesek késedelmesen, igazolás nélkül nyújtották be a Copenhagen Economics jelentését, anélkül hogy e jelentést ellenbizonyítéknak vagy az ellenérdekű fél ellenbizonyítását követően felajánlott bizonyítékok kiegészítésének lehetne tekinteni.

70 E körülmények között a Copenhagen Economics jelentését, mivel azt igazolatlanul késedelmesen nyújtották be, elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

71 Mivel a felperesek a Bizottság által állítólagosan elkövetett mérlegelési hibák alátámasztása érdekében nem hivatkoztak semmi másra azon kívül, hogy a UPS által a T-834/17. sz. ügyben felhozott jogalapokra és érvekre utaltak, és a Copenhagen Economics jelentésére hivatkoztak, meg kell állapítani, hogy a UPS és a TNT közötti összefonódás Bizottság általi értékelése során elkövetett súlyos és nyilvánvaló hibák fennállására alapított érvelés nincs alátámasztva.

72 Következésképpen ezen érvelést teljes egészében el kell utasítani.

73 Mivel a felperesek nem bizonyították a vitatott határozatot érintő, kellően súlyos jogsértések fennállását, az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapításához megkövetelt három együttes feltétel egyike nem teljesül, így a kereset nem megalapozott.

74 A fenti körülmények összességére tekintettel a keresetet el kell utasítani anélkül, hogy a felperesek által a negyedik és ötödik jogalap keretében előadott, a kár és az okozati összefüggés fennállásának bizonyítására irányuló érvelést meg kellene vizsgálni. Mivel a kereset megalapozatlan, nem szükséges határozni arról a kérdésről, hogy a felperesek által előterjesztett kérelmek elévültek-e (lásd ebben az értelemben: 1961. július 13-i Meroni és társai kontra Főhatóság ítélet, 14/60, 16/60, 17/60, 20/60, 24/60, 26/60, 27/60 és 1/61, EU:C:1961:16, 341. o.).

A költségekről

75 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felpereseket, mivel pervesztesek lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített hetedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék az ASL Aviation Holdings DAC-t és az ASL Airlines (Ireland) Ltd-t kötelezi a költségek viselésére.

Papasavvas da Silva Passos Reine

Truchot Sampol Pucurull

Kihirdetve Luxembourgban, a 2022. február 23-i nyilvános ülésen.

Aláírások